

[Boligministeren.]

Jeg må derfor afvise spørgerens bemærkning om, at alt vendes på hovedet til skade for lejerne, fordi lejeværdien af en lejlighed med god beliggenhed — alt andet lige — bør ansættes højere, end hvor lejlighedens beliggenhed er ringere. Vurderingen har jo netop til formål at ansætte en mere retfærdig indbyrdes lejeværdi for de forskellige kategorier af lejligheder, end den nugældende leje er udtryk for. Væsentlige mangler i henseende til beliggenhed kan jo også efter loven medføre, at lejligheden må anses for på væsentlige punkter at have ringere brugsværdi end gennemsnittet af lejligheder i kommunen, således at lejeværdien ansættes til gældende leje.

I øvrigt er jeg heller ikke enig med spørgeren, når han anfører, at udsigt, adgang til offentlige trafikmidler o. s. v. ikke bør indgå i vurderingen. Det er velkendt både fra ejendomshandler og fra ejendomsvurderingen, at beliggenheden er af stor betydning for prisdannelsen såvel for bebyggede som for ubebyggede grunde. Jeg må derfor fortsat anse det for naturligt, at der ved lejeansættelsen tages hensyn hertil, således at lejligheder, der mangler sådanne goder, ansættes til en lavere lejeværdi end lejligheder, der er forsynet hermed.

Vedrørende boligministeriets kompetence til at affatte oplysningsskemaerne må jeg fastholde, at folketinget ved sin vedtagelse af loven om lejevurdering har givet en ubetinget bemyndigelse hertil, og at folketingsudvalget, for så vidt angår forslag til lov om lejevurdering, har afsluttet sit arbejde med forslagets endelige vedtagelse.

Af *Jens Peter Jensen* (Sorø amt) til undervisningsministeren (27. juni 1966):

„Med hvilken begrundelse har den højtærede undervisningsminister besluttet, at den tjenstlige undersøgelse mod administrationschef Vagn Jensen, undervisningsministeriet, skal foregå for lukkede døre?“

Undervisningsminister *K. B. Andersens* svar (29. juni 1966):

Den tjenstlige undersøgelse mod kontorchef Vagn Jensen har til formål under de i lønnings- og pensionsloven fastlagte former at søge klarlagt de nærmere enkeltheder

med hensyn til det forhold, at kontorchef Vagn Jensen — som efter min anmodning skulle udarbejde et notat til brug for mine overvejelser i forbindelse med folketingsudvalgets arbejde med forslaget til den ny kollegielov — samtidig med afgivelsen af notatet til mig sendte genparter af det til medlemmer af det pågældende folketingsudvalg til fortrolig orientering og uden at underrette mig herom. I forbindelse hermed ønskes det klarlagt, hvorfor et alternativ til det påtænkte kollegieråd i form af en fællesrepræsentation for kollegieselskaber — et forslag, der i længere tid havde været i kontorchef Vagn Jensens besiddelse — først blev forelagt mig på et meget fremrykket tidspunkt af kollegielovens behandling

Det er altså disse forhold, der ønskes klarlagt gennem det tjenstlige forhør, og ikke det principielle spørgsmål om folketingsmedlemmers muligheder for at få udtalelser fra ministeriernes tjenestemænd til brug for deres arbejde i tinget. Dette er i sig selv et både interessant og jo også ofte debatteret spørgsmål, men det er selvfølgelig ikke et spørgsmål, der kan finde sin afgørelse gennem en tjenstlig undersøgelse.

Reglerne for tjenstlige undersøgelser er fastsat i lønnings- og pensionslovens § 17. Efter lovens forudsætninger og den i overensstemmelse hermed fulgte faste praksis er kun forhørslederen, den pågældende tjenestemand og hans bisidder samt eventuelt tilkaldte vidner nærværende ved det tjenstlige forhør.

Der kan også anføres væsentlige grunde til støtte for på dette punkt at have en ordning af en fast og generel karakter, idet man må gøre sig klart, at spørgsmålet om tjenstlige forhørs offentlighed ikke alene berører den enkelte tjenestemand eller den enkelte sag. Hvis man kom ind på en ordning, hvorefter det beroede på den enkelte tjenstemands holdning til spørgsmålet, om et tjenstligt forhør skulle foregå offentligt, ville det bl. a. kunne have til følge, at den tjenestemand, der i en given situation ikke ønskede at gå med til et forhør i fuld offentlighed, på forhånd ville blive stillet i et skævt lys.

Derfor kan jeg ikke fravige den ordning, der som nævnt hviler på lønnings- og pensionslovens forudsætninger og fast praksis for tjenstlige forhør.